

איך אתם ישנים בלילה?

מאת: דורון בלדינגר, מהנדס, מומחה וידאו וסאונד לתחום החקירות ומשפט פלילי. עד ההגנה במשפט זדורוב, הכואב את כאב משפחות הקורבנות, ראדה וזדורוב.

מוקדש כחומר למחשבה ולזכרה של תאיר ראדה ז"ל.

תאיר ראדה ז"ל – תיק לא סגור

לכל בעלי העניין, שקוטלים ומשמיצים. אלה שמאחורי כינויים בדויים מסתתרים. הקצינים שמכירים, החיילים שיודעים. ואפילו תושבי קצרין – אלו שמודאגים. הרי לא רק אתם, כולם כבר יודעים, שלא סתם מופעלים כאן קשרים. קשרים מוזרים אך חזקים, קשרים בחלונות הכי גבוהים. זו לא יד המקרה, שתלונה כזו לא בודקים. אין פה באמת עניין או קרב בין מומחים.

העובדות הן פשוטות הרבה יותר וחד משמעיות. זירת הרצח של תאיר המסכנה, זועקת עשרות ראיות. לא חסרות בה עקבות נעליים – עקבות אמיתיות, אבל העקבות הללו, בדיון המשפטי, לא מוצגות.

זזה הרי ברור שלא סתם כך קרה, יש כאן סיבה אמיתית לדאגה הגדולה, הרי בסוף, כשיוחלט לפתוח בחקירה, לא יארך הזמן ותיחשף האמת המרה, מבחינת הפרקליטות - ייפגע משמעותית "מעמד ההודאה". מבחינת המשטרה - זו תצטרך לחזור ולפתוח בחקירה. וגם לתושבי קצרין - אלו שמודאגים, צפויה אז הפתעה...

הרי מעבר לעובדה, שזדורוב מיד יזוכה וישוחרר, כולם כבר יודעים, שכנראה כמה ילדים יכנסו למאסר. נכון?

הרי גם הקצין שמכיר וגם תושב קצרין הזהיר. כולכם כבר יודעים זאת ולא מעתה. ובכל זאת ממשיכים לשמור כאן שתיקה. נכון? אבי מטבריה, זה שהומצא ולא נמצא?

בקיצור, לא סתם קרה ששלטון החוק את חקירת מח"ש לא מניע. למסקנות המתבקשות, אף אחד מהם לא באמת רוצה להגיע. קשה לעמוד מול העובדה המרה, שאנחנו בארץ כבר מזמן לא אותה חברה, האלימות ברחובות גואה והמצב מתוח, וגם בית הספר הפך למקום לא בטוח. איך אפשר ברמת מדינה, לקום ולהודות שנכשלנו כחברה. קל יותר לטייח ולהסתיר. גם אם צריך להקריב לשם כך, מישהו שאף אחד לא מכיר. זה יכול להיות ערבי, אתיופי או סתם עובד זר, העיקר שיהיה זה אחד שבקלות נתפר.

ואולי באמת לא כדאי לחקור את המשטרה, שהרי אז יצופו ויעלו עניינים, שבגינם צריך להקים ועדת חקירה. במשטרה, יצטרכו להתנתק מהרגלים ישנים ולשנות את כל השיטה, את המעקבים הטכניים בחקירות יחויבו לתעד כהלכה. לא יוכלו לשכור יותר את שירותיהם של מדובבים / עבריינים בתשלום עבור השגת הודאה. וכל עוד לא יושלם וימוצה הליך משפטי, לא יוכלו למצות ולסגור את הליך החקירה. בשביל להרשיע אדם יצטרכו את הזירה באמת לחקור, להפוך כל אבן וכל ממצא לשמור. לבדוק את כל החשודים הפוטנציאליים ואת איזור הזירה לסגור. ולא לסדר, לנקות ולשגרה לחזור. כשהחוק ישתנה ויוגדר מחדש - יהיו חייבים לחקור, לא סתם לתפוס חשוד ארעי ובחקירה אותו לשבור. מח"ש יהיה כפוף ישירות למדינה, ולא לפרקליטות המשתמשת בשירותי המשטרה.

גם אם ארוכה הדרך ולא קלה.
גם אם דרך חתחתים היא,
ישנם כאן אנשים טובים.
אנשים רודפי צדק אמיתיים.
כאלה שמשקר ושחיתות סולדים.
מומחים מקצועיים, שאת מרצם ופרנסתם מקריבים.
כאלה שמדרך האמת והטוהר המידות מונחים.

אלה האנשים שבאמת מכירים, בלי לכנות את עצמם "קצינים".
אלה שאת תמונות הזוועה של זירת הרצח, מול עיניהם כל העת רואים.
הם אלה שבניגוד לרוצחים, לשוטרים ולפרקליטים, שנים בלילה כבר לא ישנים.
הם, הם אלה שלנגד עיניהם, את תמונתה של תאיר שמים.
והחליטו לא לוותר ואת התיק לא לזנוח,
כי האמת עוד תצא בסוף לאור ותנצח.

איפה עוד נשמע,
שאדם כלוא טוען שנים לחפותו,
וביחד עם צעקתו שלו,
לא רק קולו נשמע,
אלא גם קולה של אם המנוחה?

לסיכומו של עניין, רצוי שנזכור, טוב, טוב כולם.
הפשע (כליאת שווא) עדיין לא הושלם.
קולה של תאיר, זיכרונה לברכה, עוד לא נדם.
ולכן חשוב שהדיון הציבורי לא יגווע לעולם,
עד שהצדק יצא.

גם למען משפחת זדורוב.
ובמיוחד למען משפחת ראדה.
נמשיך לעסוק בחקר האמת והעובדות.
נקווה להתפקחות מערכת החוק והכוחות.
שתצא האמת לאור במהרה.
ושחשוב מכך, תחודש החקירה.

המצב מדאיג, בזמן שחף מפשע כלוא בפנים,
הרוצחים האמיתיים מהלכים חופשיים.

תאיר ראדה ז"ל – תיק לא סגור